

299.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 24 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) oraz art. 27 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) zarządza się co następuje:

I.

Przez wyrażenie „w sądach ogólnych”, użyte w ustępie drugim art. 2 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) należy zgodnie z terminologią rosyjskiej ustawy postępowania sądowego cywilnego rozumieć: sądy okręgowe, sądy apelacyjne i Sąd Najwyższy.

II.

Ustala się następujący tekst jednolity postanowień w przedmiocie i wysokości opłaty stemplowej od pełnomocnictw.

§ 1.

(Poz. 111 austr. taryfy należnościowej; art. 2 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

Dokument stwierdzający pełnomocnictwo podlega zasadniczo opłacie w wysokości 15.000 mk.

Opłacie w wysokości 5.000 marek podlegają:

- a) pełnomocnictwa, upoważniające jedynie do zastępstwa w postępowaniu sądowo-cywilnym, należącym w pierwszej instancji do zakresu sądu powiatowego lub sądu pokoju, —bez względu na to, czy pełnomocnictwo takie dotyczy jednej sprawy lub kilku spraw określonych lub czy upoważnia w ogóle do zastępstwa w postępowaniu, wyżej wymienionem;
- b) pełnomocnictwa, upoważniające do zastępstwa w jednej określonej sprawie cywilnej należącej w pierwszej instancji do zakresu sądu okręgowego.

Jeśli dokument pełnomocnictwa zawiera zarazem umowę o wynagrodzenie, to podlega opłacie stemplowej, przewidzianej dla umów o najem usług.

§ 2.

(§ 45 austr. ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r. austr. Dz. U. P. № 279).

Opłacie w myśl ustępu pierwszego § 1 podlegają również pełnomocnictwa, upoważniające do działania w imieniu oskarżyciela lub obwinionego w po-

stępowaniu sądowo-karnem, o ile chodzi o sprawy z oskarżenia prywatnego.

§ 3.

(Ustęp 6 pozycji 73 pruskiej taryfy stemplowej; § 45 austr. ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r. austr. Dz. u. p. № 279).

Pełnomocnictwo, podpisane przez dwu lub więcej mocodawców, podlega opłacie stemplowej zasadniczo tyle razy, ilu jest mocodawców.

Opłata jednokrotna wystarcza tylko w takim razie, jeśli mocodawcy udzielili pełnomocnictwa jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub w ogóle w sprawie, opartej na jednym i tym samym tytule prawnym.

Również wystarcza opłata jednokrotna przy pełnomocnictwach wymienionych w § 2, podpisanych przez dwu lub więcej oskarżycieli lub obwinionych, a dotyczących jednej i tej samej sprawy.

§ 4.

(Do ustępu a: zdanie ostatnie artykułu 1 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38, poz. 315);

do ustępu b: § 34 ustęp c austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. № 50;

do ustępu c: § 380 austr. procedury karnej;

do ustępu d: punkt 9 art. 16 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r., Dz. P. P. P. № 65, poz. 394).

do ustępów e, f: art. 2 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

Nie podlegają opłacie:

- a) pełnomocnictwo, wystawione przez osobę, która pozostaje lub pozostawała w stosunku służbowym, a upoważniająca do podjęcia w jej imieniu poborów służbowych lub należności emerytalnej;
- b) oświadczenie pisemne, umieszczone na dokumencie pełnomocnictwa, wydanym adwokatowi lub innej osobie uprawnionej do bronięcia spraw cudzych w sądach lub wobec władz administracyjnych — zawierające ustanowienie dalszego pełnomocnika (substytuta) w tej samej sprawie;
- c) pełnomocnictwo, upoważniające do działania w sprawie sądowo-karnej poza przypadkami, przewidzianymi w § 2;
- d) pełnomocnictwa, składane Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi;
- e) pełnomocnictwa, udzielane sekretarzom pracowniczych związków zawodowych, upoważniające do zastępstwa wobec sądów przemysłowych, powiatowych lub sądów pokoju;
- f) pełnomocnictwa, upoważniające do odbioru przesyłek pocztowych lub telegramów.

III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego, w dwa tygodnie po ogłoszeniu ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296).

Równocześnie przestaje obowiązywać tekst jednolity podany w ustępie II rozporządzenia z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 320).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

300.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych

z dnia 24 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315), art. 9 i 12 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) oraz art. 7 i 27 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) zarządza się co następuje:

I.

„Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych”, załączone do rozporządzenia z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 321), przestają obowiązywać, a w ich miejsce wstępują „Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych”, załączone do rozporządzenia niniejszego.

Przepisy te obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Załącznik, do rozp. Min. Sk. w porozumieniu z Min. Kolei Żel. z dn. 24 kwietnia 1923 r. poz. 300).

Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

I. Dokumenty przewozowe, dotyczące przewozu kolejaj.

§ 1.

(art. 5 ustawy z dnia 24 marca 1923 r., Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Kolejowy list przewozowy (art. 55 przepisów przewozowych w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 13 czerwca 1921 r. Dz. U. R. P. № 65, poz. 414) podlega opłacie stemplowej w wysokości następującej:

- a) co do przesyłek całowagonowych 10.000 marek;
- b) co do przesyłek półwagonowych 5.000 marek;
- c) co do przesyłek pojedynczych 500 marek.

Opłacie stemplowej w tej samej kwocie podlega również każdy arkusz dodatkowy (art. 56, ustęp 5 przepisów przewozowych).

Wtórnik (art. 55 ustęp 1 oraz art. 61 ustęp 5 przepisów przewozowych) nie podlega opłacie.

Przepisy powyższe stosują się odpowiednio w przypadkach, w których zamiast listu przewozowego sporządza się innego rodzaju dokument, przeznaczony do towarzyszenia przesyłce kolejowej (np. wykaz co do przesyłki czasopism, przewidziany w punkcie 7 rozdziału VI postanowień taryfowych, wprowadzonych rozporządzeniem z dnia 20 października 1921 r. Dz. U. R. P. № 97, poz. 708).

§ 2.

(art. 6 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Kolejowy kwit bagażowy (art. 32, ustęp 6, przepisów przewozowych w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 5 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 31, poz. 193) podlega opłacie stemplowej w wysokości 500 mk. Opłacie tej podlegają również kwity bagażowe i inne dokumenty przewozowe, wydawane przez kolej co do przesyłek nadzwyczajnych (punkt 5 art. 40, powołanych przepisów przewozowych z 1923 r.).

Bilety na przewóz mleka (rozporządzenie z dnia 20 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. z 1922 r. № 7, poz. 51) nie podlegają opłacie.

§ 3.

(§ 43 niem. ustawy stemplowej).

Do uiszczenia opłaty od dokumentów, wymienionych w §§ 1 i 2, jeśli je sporządzono na obszarze Rzeczypospolitej, obowiązany jest zasadniczo nadawca; jeśli dokumenty te wystawiono zagranicą, to do uiszczenia opłaty obowiązany jest odbiorca przesyłki.

Przedsiębiorstwo kolejowe odpowiada za opłatę; o ileby ją uiściło, ma regres według swego wyboru przeciw nadawcy lub odbiorcy.

Jeśli w towarowej komunikacji miejscowej (t. j. między stacjami, położonymi na obszarze Rzeczypospolitej) nadawca nie uiścił opłaty stemplowej, to przedsiębiorstwo kolejowe może zażądać jej od odbiorcy przy wydawaniu przesyłki. Jeśli w komunikacji miejscowej nadawca przekazał koszt przewozu na odbiorcę (art. 69 przepisów przewozowych z dnia 13 czerwca 1921 r., Dz. U. R. P. № 65, poz. 414), to przedsiębiorstwo kolejowe pobiera opłatę stemplową od odbiorcy.

§ 4.

(§ 17 austr. ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. austr. Dz. u. p. № 281).

Nadawca lub odbiorca winien uiścić opłatę gotówką do rąk przedsiębiorstwa kolejowego, które